
Kirjan elinkaari lyhenee ja kiinnostavat teokset katoavat silkkään massaan. Siksi jokaisen Fabriikki Kustannuksen julkaiseman teoksen lopusta löytyy nyt lyhyt esittely muutamasta suomennetusta kaunokirjallisesta teoksesta, sekä viime vuosilta että vuosikymmenten takaa.

Seuraaville sivuille Turun yliopiston yleisen kirjallisuutieteen opiskelijat **Rosa Aphalo**, **Emmi Ketonen** ja **Iida Sammalisto** ovat koonneet teoksia, jotka tavalla tai toisella käyvät keskustelua kädessä pitämäsi kirjan kanssa. Toivottavasti löydät niiden joukosta kirjan, josta et ole koskaan kuullut, mutta jonka nyt haluat lukea. Kirjasuosituksia on toteutettu Koneen säätöön tuella.

Juan Ramón Jiménez: *Harmo ja minä (Platero y yo, 1914)*

Suomentanut Tyyni Tuulio • WSOY 1957

Runollinen romaani lapsuudesta andalusialaisessa pikkukylässä on espanjalaisen kirjallisuuden klassikko. Menneisyyttään muisteleva kertoja palauttaa silmiensä eteen valkoseinäiset talot, vuohipaimenet, leikkivät lapset, linnut, koirat, hevoset, hurjat myrskyt ja paahtavan auringon. Kaiken keskiössä on pojan paras ystävä, pehmoinen ja luotettava aasi Harmo.

Federico García Lorca: *Yerma ja kaksi muuta näytelmää*

(*Yerma* 1934, *El público* 1930, *Comedia sin título* 1936)

• Suomentanut Silja Ylitalo •

Savukeidas, 2012 • ISBN 978-952-268-044-0

Yerma on tragedia köyhästä maalaisnaisesta, joka ajautuu epätoivoisiin tekoihin saadakseen lapsia. Postuumisti ilmestyneet *Yleisö* ja *Elämän uni* kuuluvat Lorcan ”mahdottomaan teatteriin”. Lavalle ohjaajan ja näytelmäkirjailijan näkemyksiä keskeyttämään nousee niin näyttelijä, kuiskaaja kuin yleisökin. Paljastuu yhteiskunnallisia ja taiteellisia ongelmia, ja lopulta vallankumous rynnii konkreettisesti lavalle.

Yashar Kemal: *Puu villatie (Ortadirek, 1960)*

• Suomentanut Eva Siikarla •

Tammi, 1977 • ISBN 951-30-4050-X

Joka vuosi Vanha Halil tietää tuuliohdakkeiden tulosta kertoa, koska puuvilla on kypsynyt Tšukurovan tasangolla. Silloin koko turkkilaiskylä lähtee vaellukselle vuoriston halki; miehet ja naiset, lapset ja vanhuksat, sairaat ja rannat taivaltavat päiväkausia kerätäkseen elantonsa valkoisilta pelloilta. Erämaassa nälkä ja jano, väsymys ja vanhuuden vaivat tuovat esiin ihmisten pahimmat, pikkumaisimmat ja huvittavimmat puolet.

J. M. G. Le Clézio: *Autiomaan* (*Désert*, 1980)

• Suomentanut Marjatta Ecaré •

Otava, 1984 • ISBN 951-1-08026-1

Lalla on luonnonlapsi, joka kasvaa nuoreksi paahteinen aavikko ympärillään. Aavikon maisemissa maagisuus sekoittuu arkipäivään. Romaanin tapahtumapaikkana on 1900-luvun alun rikkonainen Pohjois-Afrikka, mistä kaunis maurilaistytö päätyy lopulta sattumalta Marseilleen koko Euroopan ihailtavaksi.

Adelaida García Morales: *Etelä* (*El Sur seguido de Bene*, 1985)

• Suomentanut Tarja Roinila •

Like, 1992 • ISBN: 9515781159

Kahdessa Espanjan maaseudulle sijoittuvassa novellissa päähenkilöinä on eristyksissä elävä lapsi. Tunnelmaltaan voimakkaissa kertomuksissa näkyvän todellisuuden alla piilee toinen, lapsilta salattu, mutta heidän elämäänsä synkentävä maailma. Kuolema, yliluonnolliset tapahtumat ja menneisyyden paino ovat läsnä joka hetki.

Dominique Sigaud: *Aavikkoromaani* (*L'hypothese du désert*, 1996)

• Suomentanut Einari Aaltonen •

Sammakko, 2001 • ISBN 952-5194-28-0

Persianlahden sotaan sijoittuva pienoisoromaani kertoo kadonneen sotilaan taipaleesta. Kertomus saa maagisia piirteitä, kun paikalliset löytävät kuolleen amerikkalaissotilaan aavikolta. Teos käsittelee sodan ja rauhan kokemusta yksilötasolla. Sodan absurdus herättää ihmisissä tarpeen pohtia elämän ja kuoleman rajankäyntiä.

Louis Sachar: *Paahde* (*Holes*, 1998)

• Suomentanut Jaana Kapari •

Otava, 2001 • ISBN 978-951-1-25529-1

Epäonnisen suvun vesa Stanley Yelnats lähetetään leirille rangaistuksena rikoksesta, jota hän ei ole tehnyt. Stanleyn kaivaa muiden nuorisorikollisten kanssa kuoppia päivästä toiseen, paahtavassa helteessä, vaarallisia liskoja varoen. Leirin valvojien mukaan raskas työ kasvattaa luonnetta, mutta Stanley alkaa aavistella, että kuopilla on muukin tarkoitus: onko autiomaahan haudattu aarre?

Alessandro Baricco: *Verta vuodattamatta* (*Senza Sangue*, 2002)

• Suomentanut Hannimari Heino •

WSOY, 2006 • ISBN 951-0-31672-5

Pikkutyttö Nina makaa piilossa lattian alla, kun isä ja veli murhataan raa'asti. Yksi tappajista, itsekin vielä nuori poika, löytää Ninan, mutta ei anna tätä ilmi kumppaneilleen. Vuosikymmeniä myöhemmin he kohtaavat: hulluksi tullut nainen, jonka nimi kerran oli Nina, ja vanha mies, joka myös on hylännyt entisen nimensä. Italialaisen kirjailijan pienoisoromaani on selkein, vahvojen vedoin maalattu kertomus kostosta.

Nir Baram: *Hyviä ihmisiä* (*Anashim tovim*, 2010)

Suomentanut Anja Meripirtti saksannoksesta *Gute Leute* (2012)

Otava, 2014 • ISBN 978-951-1-25432-4

Saksalaisen Thomasin ja venäläisen Sašan elämät kietoutuvat yhteen romaanissa, joka kuvaa hyvien ihmisten ajautumista pahoihin tekoihin. Eletään toista maailmansotaa edeltäviä aikoja, kun kansakunnat ovat jakautumassa ja juutalaisvainot käynnistymässä. Romaani esittää, miten äärimmäisiin tekoihin ihminen on valmis suojellakseen lähimmäisiään.